HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ושניהם אסורים להעמיד ריחים (ו) מלהעמיד ריחים ותנור. לקבוע ריחיים וגלגל תרנגולים בחותמה חנה: הכי גרסינן **היה אחד מהם מודר הנאה על חבירו כופין לו אחד מן השוק מודר מן** שאין המיעוט המסופק מתחילתו ומתבטל למחצה מכלן מעכב את הכרוב שהיה ברור מתחלתו ומ"ה נהי דבעלמא סבירא לן בדבלחורייתא אין ברירה פסקינן הכא כר' אלעזר בן יעקב דבכי הא יש ברירה ורבנן פליגי עליה לכיון דמכ"מ אתה לריך לומר שהוברח הדבר עכשיו שבשעה פלונית היתה קנויה לו לגמרי שלא היה מתברר זה מתחלה אפילו בכי האי גוונא אין ברירה ומשלם מחצה על מחצה של חבירו שאין לכל א' בחלקו של חבירו אלא חלק שיש בו ספק שלו ספק של חבירו. **ושניהם אסורים להעמיד ריחים ותנור ולגדל תרנגולים.** לקבוע ריחיים וגלגל תרנגולים בחותמה חנה: הכי גרסינן **היה אחד מהם מודר הנאה על חבירו** לא יכנס לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר יכול הוא לומר לו לתוך שלי אני נכנס ואיני נכנס לתוך שלך וכופין את הנודר למכור את חלקו היה אחד מן השוק מודר באחד מהם הנאה לא יכנס לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר יכול לומר לו לתוך של חבירך אני נכנס ואיני נכנס לתוך שלך ד"ה המודר הנאה מחבירו ויש לו מרחץ ובית הבד מושכרין בעיר אם יש לו בהן תפיסת יד אסור אין לו בהן תפיסת יד מותר והאומר לחבירו קונם לביתך שאני נכנס ושדך שאני לוקח מת או שמכרו לאחר מותר קונם בית זה שאני נכנס שדה זו שאני לוקח מת או שמכרו לאחר אסור: **גמ' איבעיא להו** בנדרו פליגי הדירו זה את זה מאי מי אמרינן בנדרו הוא דפליגי אבל בהדירו זה את זה מודו ליה רבנן לראב"י דכי אנוסין דמו או דילמא אפילו בהדירו זה את זה פליגי רבנן ת"ש היה אחד מהן מודר הנאה מחבירו ופליגי רבנן תני נדור מחבירו הנאה הכי נמי מסתברא דקתני סיפא וכופין את הנודר למכור את חלקו אי אמרת בשלמא דנדר הוא היינו דקתני כופין אלא אי אמרת דאדרייה אמאי כופין אותו הא מינס אנים אמר רבה אמר זעירי

מחלוקת

ושניהם אסורים להעמיד ריחים ותנור ולגדל תרנגולים היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו א **לא יכנס לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר** ב **יכול הוא לומר לו לתוך שלי אני נכנס ואיני נכנס לתוך שלך וכופין את הנודר למכור את חלקו היה אחד מן השוק מודר באחד מהם הנאה לא יכנס לחצר רבי אליעזר בן יעקב אומר** ג **יכול לומר לו לתוך של חבירך אני נכנס ואיני נכנס לתוך שלך** ד **המודר הנאה מחבירו ויש לו מרחץ ובית הבד מושכרין בעיר אם יש לו בהן תפיסת יד מותר** ה **והאומר לחבירו קונם לביתך שאני נכנס ושדך שאני לוקח מת או שמכרו לאחר מותר** ו **קונם בית זה שאני נכנס שדה זו שאני לוקח מת או שמכרו לאחר אסור: גמ' איבעיא להו בנדרו פליגי הדירו זה את זה מאי מי אמרינן בנדרו הוא דפליגי אבל בהדירו זה את זה מודו ליה רבנן לראב"י דכי אנוסין דמו או דילמא אפילו בהדירו זה את זה פליגי רבנן ת"ש היה אחד מהן מודר הנאה מחבירו ופליגי רבנן תני נדור מחבירו הנאה הכי נמי מסתברא דקתני סיפא וכופין את הנודר למכור את חלקו אי אמרת בשלמא דנדר הוא היינו דקתני כופין אלא אי אמרת דאדרייה אמאי כופין אותו הא מינס אנים אמר רבה אמר זעירי**

מחלוקת

ב א מיי' פ"ז מהלכות נדרים הלכה ד סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סי' רכו סעיף ג:

ג ב ג מיי' שם הלכה ה ו טוש"ע שם סעיף ו:

ד ד מיי' פ"ו מהלכות נדרים הלכה יב סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סי' רכו סעיף ו:

ה ה מיי' פ"ה שם הלכה ה ופרק ח הלכה יג סמג שם טוש"ע י"ד סי' רטו סעיף ד:

ו ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה:

תוספות

ושניהם אסורין להעמיד שם הרגנולין. דבכל הני יכולין לומות זה על זה בלא שום נדר כדאמר בפרק חזקת הבתים (ב"ב מ:) הלוקח מחבר לעשות עמה בחנות שבחצר לתם כן מהני ליה מבירו על מנת שיכול לעכב כל כמה שירצה דהוקבע דבירת הרגל לגמרי ויכול לעכב כל כמה דיחים בתים ובית עם ממולא חלגו ומלך מבירו וכן לגבל תרנגולין ממחפצתן בכל אתלר: היה אחד מהם מודר הנאה מחבירו. מפוס דבעני למימר כופין מו' דלא שייך למימר כופין הנודר למכור חלקו ומחייבין בן יעבור בל דאיכא למימר דמחייבין אלא משום דמוכר לאחר ולא משום דמוכר לו ולכך כופין למודר ולרבי אליעזר כיון דמוכרם מוחרין למה כופין: היה אחד מן השוק. הך בבא לר"ש אינטריך [דהוה ממינא] דלא קא משי ר"ש אלא כשהאלר אלו דקמפפיק בדבר אבל אחד מן השוק אמרינן אבריהה כיון שאינו מפסיד לגום קמ"ל: **אם** יש לו **תפיסת יד למשכיר אבור.** דעדיין הוא ברשותו ומדיחיה קמיפהני כיון דגם אחר שהשכיר יש לו בה תפיסת יד אבל בשאין לו בה תפיסת יד יאמר לו בה מרשותו ואין לו בה כלום ואינו יכול ליאסר. ומכאן פסק ר"ת מי שהשכיר בית ואח"כ אמרו עליו דאין באיסוריו כלום ואינו יכול למיירי לאחריה ממש דאין עליו תפיסת יד ואין דעתו לאסור מה שהשכיר אבל אם אמר בהדיא מני אמרה וכ"מ בערכין (דף כא.) (כל) המשכיר בית לחבירו והקדישו הדר בו מעל ומעלה שכר להקדש ועל הסיה נמי קשה מהסיא דפרק חף על פי (דף עג:) שהם שמכנתני לך בכשאפדנה מיקדש דקדשה מעמע דקודש שפדאה לא קדשה ויש לומר דודאי מה שהשיה שוה יותר מן השכירות קדוש אבל כעבד מוקין ואוי שוחפים המשכיר והמקדיש לכך מעל ולהסיא לעש"פ ה"ק לכשאפדנה מיקדש כל שהשה לגמרי מי נמי ים לחלק דודאי בהקדש גמור אבל לר"ע דודאי מני מקדיש המשכיר ובשמעתין דקאמר מוכר מיירי אפילו לשיעורא דבוכר כדאמר גבי שיעורא דבבל ולהסיא לעש"פ דאמר לעל קדשה עד שיפדנה מיירי בשוכר ומני מקדיש בקונם בעלמא אבל אם הקדישה הקדש גמור מל בהקדש אם שוה השהה יותר על החוב ועוד יש לחלק דודאי הך דפרק חף על"פ מיירי בב"ח כדאמרן מוסף עוד דיבר ופורה כל הנכסים שלו אבל הך דערכין